

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocații Medeleanu Roman și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Damian Nicolai și avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Gorița Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 28 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Damian Nicolai Andrei, născut la 28 februarie 1992, originar și domiciliat în mun.Chișinău, com.Băcioi, str.Baciului 12.

și

Gorița Serghei Vladimir, născut la 27 ianuarie 1986, originar și domiciliat în mun.Chișinău, com.Codru, str.Shinoasa-Deal 48.

Termenul examinării cauzei:

- 1.Prima instanță: 12.09.2014 - 28.01.2015,
- 2.Instanța de apel: 25.02.2015 - 13.11.2015,
- 3.Instanța de recurs: 22.01.2016 - 24.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 28 ianuarie 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Gorița Serghei în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, și art.186 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Gorița Serghei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis;

- Damian Nicolai în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, și art.186 alin.(5) Cod penal la 7 ani închisoare.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Damian Nicolai i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Gorița Serghei și Damian Nicolai în beneficiul părții vătămate Dobîndă Veaceslav, a prejudiciului material în sumă de 142.778,44 lei și a prejudiciului moral în sumă de 18.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Samaltis-Lombard” a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 18 aprilie 2014, de la ora 08.15 pînă la ora 15.30, Damian Nicolai împreună cu Gorița Serghei și alte persoane

nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul sustragerii bunurilor pe ascuns a altei persoane, prin deteriorarea geamului au pătruns în casa cet.Dobîndă Veaceslav din com.Tohatin, pe teritoriul ÎP „Ogonioc” lotul 3, mun.Chişinău, de unde pe ascuns au sustras bunuri în valoare totală de 142.778,44 lei, cauzându-i părţii vătămate prejudiciul material în proporţii deosebit de mari.

Tot ei, Damian Nicolai împreună cu Goriţa Serghei, la 08 mai 2014, de la ora 08.00 pînă la 10.30, împreună şi prin înţelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii bunurilor pe ascuns a altei persoane, prin forţarea geamului au pătruns în casa cet.Calmîcov Vladislav nr.248, din com.Tohatin, mun.Chişinău, pe teritoriul ÎP „Victoria Auto”, de unde pe ascuns au sustras bunuri în valoare totală de 11.000 lei, cauzându-i părţii vătămate un prejudiciu material în proporţii considerabile.

3. Împotriva sentinţei au declarat apeluri:

- reprezentantul părţii vătămate SC „Samaltis-Lombard” SRL, care a solicitat casarea parţială a sentinţei în partea acţiunii civile, prin care să fie admisă integral acţiunea civilă în sumă de 4.936,25 lei, pe motiv că în urma ridicării lanţului de aur care a parvenit din activitatea infracţională a inculpatului N.Damian, a fost prejudiciată partea vătămată;

- avocatul D.Marinescu în numele lui S.Goriţa şi inculpatul, casarea sentinţei, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărîri de achitare pe învinuirea în baza art.186 alin.(5) Cod penal, iar în baza art.186 alin.(2) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că la stabilirea pedepsei în baza normei date nu s-a ţinut cont de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale, inculpatul recunoscînd vina de cele săvîrşite, se căieşte sincer, iar pedeapsa aplicată este prea aspră; referitor la infracţiunea săvîrşită în baza art.186 alin.(5) Cod penal, nu a fost stabilită valoarea prejudiciului cauzat părţii vătămate, nu sînt probe concludente, pertinente şi utile care ar demonstra vinovăţia inculpatului, nefiind stabilită o expertiză dactiloscopică, învinuirea adusă fiind bazată doar pe presupuneri;

- avocatul L.Dudulica în numele lui N.Damian şi inculpatul, casarea sentinţei, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu a fost demonstrat faptul sustragerii bunurilor părţilor vătămate, vinovăţia fiind bazată doar pe presupuneri; declaraţiile martorilor nu dovedesc faptul participaţiei inculpatului N.Damian la infracţiunile imputate, declaraţi care urmau a fi apreciate critic; lipseşte cererea proprietarului bunurilor sustrate şi nu este indicat costul şi volumul bunurilor pretins sustrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 13 noiembrie 2015, apelurile avocatului D.Marinescu în numele lui S.Goriţa, avocatului L.Dudulica în numele lui N.Damian şi a inculpaţilor au fost respinse, ca nefondate, iar apelul reprezentantului părţii civile SC „Samaltis-Lombard” SRL a fost admis, casată sentinţa parţial, în latura acţiunii civile şi pronunţată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care a fost admisă acţiunea civilă, dispunîndu-se încasarea de la inculpaţii S.Goriţa şi N.Damian în mod solidar în beneficiul SC „Samaltis-Lombard” SRL a prejudiciului material în sumă de 4.936,25 lei. În rest sentinţa a fost menţinută.

Instanţa de apel şi-a motivat soluţia prin faptul că, probele cercetate de prima instanţă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenţei, utilităţii, veridicităţii şi coroborării reciproce, confirmă vinovăţia inculpaţilor în comiterea infracţiunii imputate şi acţiunile lor corect au fost încadrate în prevederile art.186 alin.(2) lit.b), c), d) şi art.186 alin.(5) Cod penal – ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrşită de două persoane, prin pătrundere în locuinţă cu cauzarea de daune în proporţii considerabile şi sustragerea pe ascuns a

bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Concluzia dată, instanța de apel și-a întemeiat-o pe probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și anume declarațiile inculpaților, ale părților vătămate, a martorilor A.Akhtar, A.Bolbocean, M.Morari, N.Hriplivii și actele cauzei - lista bunurilor sustrase din casa lui V.Dobîndă situată în ÎP „Ogonioc”, actul de transmitere și predare a automobilelor în chirie de către N.Hriplivii lui N.Damian, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 18.04.2014, 08.05.2014, de confruntare din 21.08.2014, de sesizare din 18.04.2014, de ridicare și examinare a lănișorului din aur de la SRL „Samaltis-Lombard” și a telefonului mobil de model Nokia Lumia 800 de la M.Morari ce aparține lui V.Calmîcov din 03.06.2014, de examinare a descifrărilor telefonice, de recunoaștere a persoanei din 21.08.2014, 02.06.2014, 03.06.2014.

De asemenea, instanțele de fond la stabilirea listei și valorii bunurilor sustrase corect au stabilit numărul obiectelor și valoarea acestora, cum a fost declarat de către V.Calmîcov și V.Dobîndă, mai mult ca atât, declarațiile părților vătămate constituie un mijloc de probă și au aceeași forță probatorie ca și alte probe administrate în cauză.

La fel, s-a ținut cont de specificul bunurilor sustrase și de faptul că persoanele, în mod firesc, nu păstrează înscrisuri referitor la prețul bijuteriilor procurate pe perioada vieții. Declarațiile părții vătămate V.Dobîndă sînt logice, coerente și credibile, iar în cadrul cercetării judecătorești nu au fost relevate circumstanțe, ce ar pune la îndoială cele relatate de către acesta. Totodată, prețurile declarate la articolele din aur care au fost sustrase, sînt reale, nefiind exagerate.

Instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute argumentele inculpaților privind achitarea lor, deoarece nerecunoașterea vinei nu-i absolvă de răspunderea penală de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor imputate. Versiunea inculpaților nu este obiectivă și nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, fapt apreciat ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a indicat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art.6, 7, 61, 75, 84 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpaților, că S.Gorița anterior a fost judecat, considerînd oportun să le fie aplicată pedeapsa închisorii, deoarece izolarea lor de societate este o măsură echitabilă în coraport cu faptele săvârșite și reprezintă o măsură menită să asigure realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpaților, precum și de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni din partea lor.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe privind respingerea acțiunii civile înaintate de partea civilă SC „Samaltis-Lombard” în partea încasării prejudiciului material, deoarece din probatoriul cauzei cu certitudine se constată că, în legătură cu infracțiunea săvârșită de inculpați, părții civile i-a fost cauzat prejudiciu material în mărime de 4936,25 lei. Astfel, instanța de apel, reținînd prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, a considerat că sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei solicitate de partea civilă, motiv pentru care a fost admis apelul reprezentantului părții civile SC „ Samaltis-Lombard” SRL fiind admisă acțiunea civilă și încasat de la inculpați în mod solidar suma de 4936, 25 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs în legătură cu săvîrșirea infracțiunii.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- avocatul D.Marinescu în numele lui S.Gorița care, invocînd prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu stabilirea pedepsei

neprivative de libertate inculpatului S.Gorița în baza art.186 alin.(2) Cod penal, pe motiv că acesta a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, regretă cele întâmplate, astfel instanțele nu au ținut cont de principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale; achitarea inculpatului în baza art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că lipsesc probe concludente și pertinente care ar demonstra vinovăția lui în comiterea infracțiunii date, acuzarea fiind bazată doar pe presupuneri, iar procesul-verbal de cercetare la fața locului nu poate fi pus la baza acuzării, deoarece nu indică asupra vinovăției inculpatului; nu a fost efectuată expertiza dactiloscopică; valoarea bunurilor nu a fost dovedită;

- avocatul R.Medeleanu în numele lui N.Damian care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului în baza art.186 alin.(5) Cod penal, deoarece lipsesc probe ce ar dovedi participarea acestuia la comiterea infracțiunii date; hotărîrile sînt bazate doar pe presupuneri; instanța de apel a respins demersul apărării privind numirea unei expertize merceologice pentru stabilirea valorii obiectelor sustrase și audierea pe viu a martorilor și părților vătămate, astfel încălcîndu-se dreptul la apărare a inculpatului; instanțele au pronunțat o hotărîre de condamnare neîntemeiată, pe cînd urmau a-l achita pe inculpat de sub învinuirea imputată;

- avocatul L.Dudulica în numele lui N.Damian care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului, din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate; vina inculpatului nu a fost dovedită; lipsesc probe directe care ar demonstra comiterea de către inculpat a faptelor imputate, învinuirea bazîndu-se doar pe presupuneri; instanțele și-au bazat concluzia de vinovăție a inculpatului pe declarațiile părților vătămate și a martorilor, care nu coroborează între ele și nu demonstrează cu certitudine de către cine anume a fost comis furtul și nici participarea lui N.Damian la comiterea infracțiunilor imputate; respingerea acțiunii civile înaintată de V.Dobîndă, deoarece bunurile indicate de el ca fiind sustrase nu-i aparțin în totalitate cu drept de proprietate, nefiind depusă o cerere a proprietarului; trezește dubii numărul și valoarea obiectelor indicată de partea vătămată V.Dobîndă ca fiind sustrase, nefiind prezentate probe în acest sens.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind inadmisibile, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

După cum rezultă din textul recursurilor, avocații în numele inculpaților, cu trimitere la temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului N.Damian în baza art.186 alin.(5) și art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal și a lui S.Groița în baza art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestora lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi casată în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori nu au fost întrunite elementele componente de infracțiuni.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărîrile instanțelor de fond sînt legale și întemeiate, iar instanța de apel menținînd soluția primei instanțe, la examinarea apelurilor a respectat întocmai prevederile art.414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorii recursurilor consideră că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpaților N.Damian în baza art.186 alin.(5) și art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal și a lui S.Groița în baza art.186 alin.(5) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestora în săvîrșirea infracțiunilor imputate și nu sînt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, părțile vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(5) și art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, referitoare la existența elementelor constitutive ale infracțiunilor, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpaților, a părților vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpaților, expusă mai sus, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestora nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere declarațiile părții vătămate V.Calmîcov, care a declarat că feciorul său întorcîndu-se de la școală a văzut în curtea casei persoane necunoscute, a părții vătămate V.Dobîndă, care a declarat că la 20.04.2014 a depistat spargerea casei, fiindu-i sustrate bunuri în sumă totală de 160412 lei, a martorului A.Akhtar, care a declarat că l-a văzut pe S.Gorița în ogradă, iar la poartă o persoană ce stătea lîngă mașina de culoare închisă, a martorului A.Bolbocean, care a observat două persoane și o mașină de culoare închisă, a martorului M.Morari, care a relatat că N.Damian i-a propus să cumpere de la el un telefon mobil, a martorului N.Hriplivîi, care a confirmat faptul că i-a dat lui N.Damian în chirie automobile, și actele cauzei - lista bunurilor sustrate din casa lui V.Dobîndă situată în ÎP „Ogonioc”, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 18.04.2014, 08.05.2014, de confruntare din 21.08.2014, de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii din 18.04.2014, de ridicare și examinare a lăntișorului din aur de la SRL „Samaltis-Lombard” și a telefonului mobil de model Nokia Lumia 800 de la M.Morari ce aparținea lui V.Calmîcov din 03.06.2014, de examinare a descifrărilor telefonice, de recunoaștere a persoanei din 21.08.2014, 02.06.2014, 03.06.2014, actul de predare-transmiterea de către N.Hriplivîi lui N.Damian a automobilelor în chirie.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în sentință, cît și în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d.200-2003 v.2, 120-137 v.3).

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpaților N.Damian și S.Groița în comiterea infracțiunilor prevăzute în baza art.186 alin.(5) și art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale sustragerii pe ascuns a bunurilor părților vătămate în proporții considerabile și deosebit de mari.

Astfel, atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor părții apărării în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpaților N.Damian și S.Groița a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestora corect fiind încadrate în prevederile art. art.186 alin.(5) și art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpaților atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate *supra*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Argumentele recurenților, precum că nu a fost stabilită valoarea concretă a bunurilor sustrate și că a fost respins demersul privind dispunerea unei expertize merceologice pentru stabilirea prețurilor bunurilor sustrate, nu pot fi reținute, deoarece instanța și-a bazat concluziile în acest sens reieșind din declarațiile părților vătămate V.Dobîndă și V.Calmîcov, care au indicat lista tuturor obiectelor sustrate și prețul acestora, care a fost stabilit în dependență de valoarea lor pe piață, de greutatea, proveniența și calitatea lor, iar demersul a fost respins din motiv că lipsesc obiectele ce urmau a fi expertizate. Totodată, instanțele au apreciat ca veridice declarațiile părților vătămate referitor la numărul și valoarea obiectelor sustrate, acestea fiind logice și coerente, valoarea declarată la articolele din aur corespunde prețurilor reale, nefiind exagerate.

Nu poate fi reținut nici temeiul invocat de avocați, precum că declarațiile martorului A.Bolbocean urmează a fi apreciate critic din considerentul că l-ar fi recunoscut pe N.Damian la prezentarea spre recunoaștere, iar în cadrul primei instanțe nu l-ar fi recunoscut, deoarece martorul în cauză cert a indicat că persoana care era la volanul automobilului avea barbă de culoarea roșcată, acesta fiind N.Damian, deci acest indiciu fiind un semnalment și detaliu specific privitor la recunoașterea lui N.Damian.

Afirmațiile părții apărării, precum că nu pot fi puse la baza învinuirii declarațiile martorului N.Hriplivii, care doar a transmis mașina în chirie fără a indica date concrete privind comiterea furtului de către inculpați și procesul-verbal de cercetare la fața locului, ce nu este o probă concretă, sînt neîntemeiate, deoarece mijlocul de transport dat în chirie de către martor corespunde caracteristicilor automobilului suspect care a fost văzut de către martori în apropierea locuințelor din care au fost sustrate bunurile. Procesul-verbal de cercetare la fața locului este o probă care poate fi pusă la baza învinuirii, fiindcă caracterizează locul comiterii infracțiunii și obiectele care au fost sustrate.

Concomitent, instanța de recurs atestă că aceste argumente au fost deja obiect de examinare în instanța de apel, care corect a conchis că prin declarațiile părților vătămate și a martorilor sus menționați se confirmă vinovăția inculpaților în cele incriminate.

Prin urmare, argumentele recurențelor, precum că inculpații nu sînt vinovați de comiterea infracțiunilor pentru care au fost condamnați, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia nu echivalează cu achitarea lor sau cu aplicarea unei pedepse mai blînde lui S.Groiță doar pentru simplu motiv că a recunoscut vina de comiterea infracțiunii în baza art.186 alin.(2) Cod penal, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ambilor inculpați în săvîrșirea infracțiunilor imputate.

Nu pot fi reținute nici argumentele părții apărării, precum că instanțele neîntemeiat au admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată V.Dobîndă, deoarece acesta nu este proprietarul tuturor bunurilor indicate ca fiind sustrate și că partea vătămată nu a indicat pandantivul de aur cu iconiță în declarațiile sale.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit procesului-verbal de audierea a părții vătămate din 18.02.2014, V.Dobîndă a indicat că printre lucrurile sustrate a fost și pandantivul de aur cu iconița, la fel în procesul-verbal de audiere suplimentară a acestuia din 22.04.2014, dînsul a indicat pandantivul din aur cu iconiță, iar conform listei bunurilor sustrate din casa lui V.Dobîndă, printre acestea se găsește și pandantivul în valoare de 18000 lei (f.d.34-37, v.1).

Totodată, instanțele de fond corect au indicat că divizarea articolelor din aur ca fiind a fiecărui membru al familiei, a fost făcută cu scopul comodității și depistării lucrurilor sustrate, și nu constituie temei de recunoaștere a dreptului de proprietate după alți membri ai familiei asupra articolele respective. Bunurile fiind procurate pe parcursul vieții familiale, ceea ce semnifică că toate bunurile aparțin soților. Mai mult că, în conformitate cu art.366, 368, 369 alin.(1) Cod civil și art.20, 21 Codul familiei, partea vătămată V.Dobîndă este în drept să solicite repararea prejudiciului cauzat prin sustragerea articolelor din aur, ce constituie bunuri în devălmășie.

Argumentele avocatului D.Marinescu, precum că instanțele de fond i-au aplicat lui S.Groița pedeapsa închisorii pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal, fără a-și motiva soluția, prin ce au ignorat principiul individualizării pedepsei penale, nu pot fi reținute.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a acestuia. Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textul sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul constată că la stabilirea pedepsei, instanțele au ținut seama de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de toate circumstanțele atenuante și agravante, de persoana inculpatului S.Gorița, care anterior a fost condamnat și, reieșind din scopul pedepsei penale, corect a considerat că corectarea și reeducarea acestuia va fi atinsă prin numirea pedepsei închisorii, care este stabilită în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat.

Astfel, la aplicarea pedepsei ambilor inculpați s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.7, 61, 75 Cod penal, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de persoana acestora, de circumstanțele atenuante și cele agravante, fiindu-le stabilită o pedeapsă echitabilă, individualizată conform prevederilor legale.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referire în recurs și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea sunt vădit neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocatul D.Marinescu în numele inculpatului S.Gorița și de avocații R.Medeleanu și L.Dudulica în numele lui N.Damian și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursurilor, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Medeleanu Roman și Dudulica Liubomir în numele inculpatului Damian Nicolai și avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Gorița Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe Damian Nicolae și Gorița Serghei, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată integral la 23 martie 2016.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu